

Pe pojghița subțire a visului

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Alunecam prin visul nu știu cui
Pe-o pojghiță subțire, străvezie,
Eram a mea sau poate nimănui,
Eram... un început de poezie.

E visul tău? Te-am întrebat, atunci,
Dar tu dormeai, prin pleoapele închise
Vedeam cum trec cocorii peste lunci
Spre amintiri cu totul interzise.

Pe pojghița de sticl-a unui vis
Am încrustat dorința mea, iubire,
Un ideal pe care l-am atins
Când pleoapele se-nchid de fericire.

- E noaptea o vioară, pe arcuș
Simt degetele lungi cum se alintă,
În mintea mea îți fac atunci culcuș
Și fantezia-ncearcă să mă mintă

Că ești aproape, fără de veșmânt,
Plutind prin aer ca o mângâiere,
Rămân întins și fermecat de cânt
Las sângele să-mi fiarbă în artere.

Pe pojghița subțire-a unui vis
Valsăm în doi sfidând geologia,
Imaginar, dar poate-așa-i permis,
Să-ți descifrez în gând caligrafia.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș